

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 14. nóvember 1994

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á eldhúsrúllum umhverfismerki bandalagsins(*)

(94/925/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir að skilyrði fyrir veitingu vistmerkisins skuli ákveðin fyrir hvern framleiðsluflokk um sig.

Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir að meta skuli áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir framleiðsluflokka.

Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila með samráðsfundum.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndar sem var sett á laggirnar á grundvelli 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Vöruflokkurinn „eldhúsrúllur“ er skilgreindur þannig:

„Rúllur af pappír ætlaðar til heimilisnota. Pappírinn hentar til að gleypa í sig vökva og hreinsa óhreinindi af yfirborðsflötum. Hann er að jafnaði gerður úr krepudum eða upphleyptum pappír í einu eða fleiri lögum. Skyldar vörur úr mjúkum pappír, svo sem munnþurrkur eða ámóta þurrkur, falla ekki undir vöruflokkinn.“

2. gr.

Meta skal umhverfisáhrif vöruflokksins sem er skilgreindur í 1. gr. með hliðsjón af hinum sérstöku vistfræðilegu viðmiðunum sem koma fram í viðaukanum.

3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda til þriggja ára frá þeim degi sem þessi ákvörðun kemur til framkvæmda.

4. gr.

Hvað stjórnsýslu varðar er kenninúmer vöruflokksins „005“.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. nóvember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Yannis PALEOKRASSAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjútö. EB nr. L 364, 31. 12. 1994, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 75/95 frá 15. desember um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjútö. EB nr. L 99, 11. 4. 1992, bls. 1.

VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR UMHVERFISMERKI Á ELDHÚSRÚLLUR

Umhverfisviðmiðanir

- i) Trefjakenna hráefnið sem er notað til pappírsframleiðslunnar skal vera deig úr nýjum trefjum eða deig framleitt úr pappírsúrgangis(*), eða blöndur þeirra. Allur nýr viður skal vera frá svæðum með skógvörslus(*).
- ii) Áhrif vörunnar á umhverfi eru metin með hliðsjón af eftirfarandi færíbreytum:
 - a) notkun endurnýjanlegra auðlindas(*);
 - b) notkun óendurnýjanlegra auðlindas(*); c) losun koltvísýrings;
 - d) losun brennisteins/brennisteinsdíoxíðs;
 - e) losun lífrænna efna í vatn (COD);
 - f) losun klóraðra lífrænna efna (í vatn) (AOX);
 - g) losun úrgangs(*).

Útkoma vörunnar gagnvart hverri færíbreytu um sig er táknuð með tölu fyrir álagspunkt, í samræmi við punktakerfið sem fram kemur í töflunni í þessu skjali. Ekki er unnt að veita vörunni umhverfismerkið ef álagspunkturinn sem sýnir útkomu hennar gagnvart færíbreytum c-, d-, e-, f- eða g-liðar hefur hærra gildi en þau sem „þröskuldur“ miðast við í kerfinu sem er sett fram í töflunni í þessu skjali.

(*). Í viðbætinum við þennan viðauka er að finna skilgreiningar á þeim hugtökum sem eru stjórnumerkt.

Tafla

Færibreytur, gildi og tilheyrandi álagspunktur

Páttur	Grunnlagspunktur	
Endurnýjanlegar auðlindir (tonn af viði/tonnum af pappír)	t af viði/t 0,1 ≤ t af viði/t 0,7 ≤ t af viði/t 1,3 ≤ t af viði/t 1,9 ≤ t af viði/t 2,5 ≤ t af viði/t 3,5 ≤ t af viði/t	< 0,1 = 0 < 0,7 = 0,3 < 1,3 = 0,6 < 1,9 = 0,9 < 2,5 = 1,2 < 3,5 = 1,5 = 2
Óendurnýjanlegar auðlindir (TORE/ tonnum af pappír)	TORE/t 0,1 ≤ TORE/t 0,2 ≤ TORE/t 0,3 ≤ TORE/t 0,4 ≤ TORE/t 0,5 ≤ TORE/t	< 0,1 = 0 < 0,2 = 0,3 < 0,3 = 0,6 < 0,4 = 0,9 < 0,5 = 1,2 = 2,4
Koltvísýringur, CO ₂ (tonn af CO ₂ /tonnum af pappír)	t CO ₂ /t 0,6 ≤ t CO ₂ /t 1,2 ≤ t CO ₂ /t 1,8 ≤ t CO ₂ /t 2,4 ≤ t CO ₂ /t 3,0 ≤ t CO ₂ /t	< 0,6 = 0 < 1,2 = 1 < 1,8 = 2 < 2,4 = 3 < 3,0 = 4 = þröskuldur
Brennisteinsdíoxíð, SO ₂ (kg S/tonnum af pappír)	kg S/t 0,5 ≤ kg S/t 2,0 ≤ kg S/t 4,0 ≤ kg S/t 7,0 ≤ kg S/t 10,0 ≤ kg S/t	< 0,5 = 0 < 2,0 = 1 < 4,0 = 2 < 7,0 = 3 < 10,0 = 4 = þröskuldur
Lífræn efni í vatn, COD (kg COD/tonnum af pappír)	kg COD/t 6 ≤ kg COD/t 15 ≤ kg COD/t 40 ≤ kg COD/t 60 ≤ kg COD/t 80 ≤ kg COD/t	< 6 = 0 < 15 = 1 < 40 = 2 < 60 = 3 < 80 = 4 = þröskuldur
Klóruð lífræn efni, AOX (kg AOX/tonnum af pappír)	kg AOX/t 0,1 ≤ kg AOX/t 0,3 ≤ kg AOX/t 0,5 ≤ kg AOX/t	< 0,1 = 0 < 0,3 = 0,6 < 0,5 = 1,2 = þröskuldur
Úrgangur (tonn af úrgangi/tonnum af pappír)	t af úrgangi/t - 0,8 ≤ t af úrgangi/t - 0,3 ≤ t af úrgangi/t 0,02 ≤ t af úrgangi/t 0,2 ≤ t af úrgangi/t 0,4 ≤ t af úrgangi/t	< - 0,8 = 0 < - 0,3 = 1 < 0,02 = 2 < 0,2 = 3 < 0,4 = 4 = þröskuldur
Álagspunktur alls		S Y

Í viðbætinum við þennan viðauka eru leiðbeiningar um útreikninga og prófanir á útkomu vöru með tilliti til þessara færifreytna.

- iii) Til að fá umhverfismerkið má námunduð heildarsumma álagspunkta fyrir vöruna, skilgreind sem „álagspunktar alls“ x margfaldari, ekki fara yfir 6,5 punkta.

„Álagspunktar alls“ skulu reiknaðir í samræmi við töfluna.

Margfaldari skal reiknaður í samræmi við innskotið í þennan viðauka.

- iv) Umsækjandi má ekki fara upp fyrir þær tölur sem þröskuldur miðast við. Þetta á við um færifreyturnar fyrir CO₂, SO₂, COD, AOX og úrgang.

Nothæfisviðmiðun

Varan skal vera í nothæfu ástandi.

Innskot í viðauka við ákvörðun um umhverfismerkingu á eldhúsrúllum

Styrkur

- Í raun telst engin vara ófær um að fullnægja kröfunum, þegar styrkur hennar er mældur í þurru ástandi, og þar af leiðandi eru styrktareiginleikar í votu ástandi ráðandi hvað þessa færribreytu varðar. Svonefnt rúmfræðilegt meðaltölgölg (geometric mean tensile - GMT) er viðurkennd mæling á styrk og er reiknað með eftirfarandi formúlu:

$$\text{GMT} = \frac{\text{WET MD} \times \text{WET CD}}{\text{gms}}$$

þar sem

WET MD er vætuþölg í átt að vél(*),

WET CD er vætuþölg þvert á vélaráttina (*),

gms er þyngd vörunnar (í grömmum) á fermetra.

Gleypnigeta

- Gleypnigeta er mæld með því að ákvarða hina tilteknu gleypnil(*), þ.e. hversu mikil vatnsgleypnin (í grömmum) er á hvert gramm af vöru. Þannig tengist gleypnigetan vörumagninu sem er notað.
- Með því að tengja þessar tvær breytur saman hefur verið sýnt fram á - með óháðum aðföngum og mismunandi prófunaraðferðum - að GMT og gleypni séu innbyrðis óháð, nema í örfáum jaðartilvikum. Þetta tvennt er með öðrum orðum ekki innbyrðis tengt. Þannig fer mikið togþölg ekki saman við mikla eða litla gleypni, svo dæmi sé tekið. Auk þess er um það mikinn breytileika að ræða að ástæða er til að nota punktakerfi.
- Ýmsar vörur sem eru dæmi um það besta og það lélegasta sem er að finna á markaðinum hafa verið prófaðar og styrkur þeirra og gleypni skráð á eftirfarandi hátt. Í öllum meginatriðum er spönnun GMT normaldreifð með jaðargildin ≤ 2 og ≥ 6 og með 4 sem meðalgildi.

Gleypni má tákna með jaðargildunum $\leq 3,5$ og ≥ 5 með 4 sem meðalgildi. Í báðum tilvikum hafa hæstu jaðargildin 1 punkt en þau lægstu 5 punkta með eðlilega hlutfallsdreifingu gilda þar á milli.

- Spönnun kvarðans nær því frá 1 = gott að 5 = lélegt. Þannig fær vara sem telst góð hvað styrk varðar en léleg hvað gleypni varðar 6 punkta. Önnur dæmi sýna að vara sem mælist góð með tilliti til beggja breytna fengi 2 punkta, sem er það lægsta sem hægt er að fá, en sú lélegasta fengi samanlagt 10 punkta.
- Miðað við þessar forsendur fengu raunverulegar vörur sem voru prófaðar eftirfarandi punkta:

Vörubreyta	Þurrka A		Þurrka B		Þurrka C		Þurrka D	
	Útkoma	Punktur	Útkoma	Punktur	Útkoma	Punktur	Útkoma	Punktur
Styrkur (GMT)	2,08	5	3,8	4	4,84	3	6,13	1
Gleypni	3,33	5	5,4	1	2,81	5	3,03	5
Punktur alls	-	10	-	5	-	8	-	6

(*) Mælt með viðurkenndri staðalaðferð iðnaðarins.

7. Þegar þessir punktar eru settir í samband við aðferðafræðina almennt er ljóst að þá ber að nota sem margföldunarstuðul. Þetta stafar af því að nothæfisviðmiðunin er háð því hve mikið magn vörunnar er notað - þegar um lakari vöru er að ræða þarf meira magn og þannig margfaldast umhverfisáhrifin. Þetta endurspeglar það sem fagmenn hafa gert sér grein fyrir í greininni, að spönnun vara á markaðinum liggur ekki á bilinu 2 til 10 heldur er nær að tala um hlutfallið 0,75 til 1,0. Með öðrum orðum er hlutfallið á milli pappírnotkunar bestu vara til hinna lélegustu nálægt 0,75. Af þessum sökum er lagt til að punktagildi á bilinu 2 til 10 séu línulega umreiknuð yfir á bilið 0,75 til 1,0. Þannig verða margföldunaráhrifin fyrir framangreindar niðurstöður sem hér segir:

	Þurrka A	Þurrka B	Þurrka C	Þurrka D
Punktar	10	5	8	6
Margfaldari	1,000	0,844	0,938	0,875

Notkun

8. Með því að nota nákvæmar viðmiðanir er unnt að leggja saman punkta fyrir mismunandi umhverfisþætti og fá heildartöluna 6,5. Margföldunarstuðullinn fyrir þurrku sem fær einkunnina 6,5 grunnálagspunkta myndi í mesta lagi umbreyta útkomunni í 4,9 ($6,5 \times 0,75$). Þegar um góða þurrku er að ræða endurspeglar þetta aukið notagildi vörunnar (þ.e. tonn af vörunni endist betur) sem leiðir af sér minni umhverfisáhrif. Á hinn bóginn yrði lélegri þurrka ekki dregin niður

(margfaldari = 1,0) þannig að hún hefði enn möguleika á að fá umhverfismerki.

Viðbætur

ÚTREIKNINGS- OG PRÓFUNARÆFERÐ HVERRAR FÆRIBREYTU UM SIG

Efnisyfirlit

1. Skilgreining, útreikningur og prófun á færíbreytunum	49
1.1. Endurnýjanlegar auðlindir	49
1.2. Óendurnýjanlegar auðlindir	50
1.3. Koltvísýringur, CO ₂	50
1.4. Brennisteinn, S, brennisteinsdíoxíð, SO ₂	51
1.5. Lífræn efni í vatn, COD	51
1.6. Klóruð lífræn efni, AOX	52
1.7. Úrgangur	52
2. Eftirlit og útreikningur	53
2.1. Val á rannsóknarstofu til greiningar	53
2.2. Útreikningur á losunargildum	53
2.3. Tíðni prófana	53

2.4. Skógvarsla	53
-----------------------	----

1. Skilgreining, útreikningur og prófun á færribreytunum

Í þessum viðbæti eru færribreyturnar úr töflunni í viðmiðunarskjalinu skilgreindar og viðeigandi prófunaraðferða er getið.

1.1. Endurnýjanlegar auðlindir

Skilgreining á skógvörslu

Í þessari ákvörðun er skógvarsla skilgreind með þeim hætti sem fram kemur í ályktun H1 „Almennar viðmiðunarreglur um ábyrga skógvörslu í Evrópu“ sem var samþykkt á ráðherrastefnunni um verndun skóga í Evrópu í Helsinki í júní 1993:

Stjórnun og nýting skóga og skóglendis á þann hátt og í þeim mæli að unnt sé að halda við fjölbreytileika lífs, framleiðni, endurnýjun, lífvænleika þeirra og getu til að uppfylla, nú og um ókomna tíð, viðeigandi vistfræðilegt, efnahagslegt og félagslegt hlutverk á hverjum stað, í hverju landi og um veröld alla og að ekki skaði önnur vistkerfi.

Fyrir ríki sem hafa ekki samþykkt Helsinki-ályktunina er skógvarsla skilgreind með þeim hætti sem fram kemur í skjalinu: „Yfirlýsing sem er ekki lagalega bindandi um meginreglur um víðtækt samkomulag um vörslu, varðveislu og sjálfbæra þróun hvers kyns skóga“ - sem var samþykkt á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um umhverfi og þróun í Ríó de Janeiro í júní 1992.

Að loknu þriggja ára tímabili verður þessi ákvörðun endurskoðuð í ljósi þess hvernig mál þróast með tilliti til starfsreglna og stefnumiða sem tengjast skógvörslu og fram koma á alþjóðavettvangi.

Skilgreining á notkun endurnýjanlegra auðlinda

Hráefnið er plöntutrefjar sem eru notaðar við framleiðslu á þurrkum/pappír, hér er einkum um að ræða við, en einnig verður að taka aðrar tegundir með í reikninginn, svo sem bambus, filagras (elephant grass) og aðra hluta fjölærra plantna sem eru ræktaðar í því skyni að afla hráefnis fyrir þurrku-/pappírframleiðslu, þegar þær eru notaðar. Ef plöntutrefjar eru notaðar til orkuframleiðslu í pappírsmyllunni verður einnig að reikna magn þeirra með.

Ekki eru tekin með í útreikninginn efni eins og:

- pappírúrgangur (eins og hann er skilgreindur í lið 1.7.),
- viður sem fellur til við grisjun þegar verið er að auka vaxtarrými nálægra trjáa eða þegar sýkt eða skemmd tré eru fjarlægð,
- viður af trjám sem gefa sig eða brotna í vindi eða undan snjóþyngslum,
- viðarúrgangur, sag og afsagaðir viðarbútar úr sögunarmyllum né heldur börkur,
- landbúnaðarúrgangur (kraminn sykurreyr, hálmur o.s.frv.). Hálmur er ekki landbúnaðarúrgangur þegar hann er ræktaður sem hráefni til pappírframleiðslu.

Útreikningur á endurnýjanlegum auðlindum

Líta ber á færribreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár. Mæla skal hve mikill viður eða ámóta efni er notað á móti hverju tonni af framleiddri pappírsvöru. Ef pappírsmyllan flytur

inn deig til framleiðslu á þurrkum/pappír verður birgirinn að útvega pappírsmyllunni nauðsynleg skjöl.

1.2. Óendurnýjanlegar auðlindir

Skilgreining á notkun óendurnýjanlegra auðlinda

Einungis notkun jarðefnaeldsneytis sem tengist framleiðslustigum lífsferilsins er tekin til greina. Hér er átt við notkun jarðefnaeldsneytis við rafmagnsframleiðslu innan almenna dreifikerfisins. Þrír orkugjafar eru teknir til skoðunar: kol, olía og gas.

Útreikningur á óendurnýjanlegum auðlindum

Lítið er á óendurnýjanlegar auðlindir sem sambland af hlutfallslegu aðgengilegu magni og af mismunandi losun frá mismunandi uppsprettum. Færibreytan reiknast því sem TORE (tonne of oil resource equivalents - tonn olíuauðlindajafngilda).

Líta ber á færibreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

Óendurnýjanlegar auðlindir (TORE/tonnum af pappír ⁽¹⁾) = x tonn af olíu/tonnum af pappír
 $+ 0,11 x y$ (tonn af kolum/tonnum af pappír) + $7,3 \times 10^4 x z$ (m³ af gasi/tonnum af pappír) + $5,0 \times 10^5 x v$ (kWh/tonnum af pappír),

þar sem

x = tonnafjöldi olíueldsneytis sem er notað,

y = tonnafjöldi kola sem eru notuð,

z = fjöldi m³ af gasi sem er notað, og

v = fjöldi kílóvattstunda sem eru notaðar.

1.3. Koltvísýringur, CO₂

Skilgreining á losun koltvísýrings, CO₂

Losun koltvísýrings, CO₂, frá jarðefnaeldsneyti og framleiðsla rafmagns sem á rætur að rekja til deigframleiðslu og framleiðslu á þurrkum/pappír skal tekin til greina, aftur á móti er losun CO₂ vegna notkunar endurnýjanlegra auðlinda ekki talin með. Magn CO₂-losunar frá deigframleiðslunni sem og frá pappírframleiðslunni skal talið með.

Útreikningur á koltvísýringslosun, CO₂

Losun CO₂ á rætur að rekja til óendurnýjanlegra auðlinda og til CO₂-losunar frá rafmagnsframleiðslu sem fram fer utan pappírversins.

Líta ber á færibreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

CO₂ (tonn/tonnum af pappír) = $3,00 x x$ (tonn af olíu/tonnum af pappír) + $2,50 x y$ (tonn af kolum/tonnum af pappír) + $2,22 \times 10^3 x z$ (m³ af gasi/tonnum af pappír) + $4,4 \times 10^4 x v$

(1) Í formúlunum táknar orðið „pappír“ bæði pappír og þurrkur.

(kWh/tonnum af pappír),

þar sem

x = tonnafjöldi olíueldsneytis sem er notað,

y = tonnafjöldi kola sem eru notuð,

z = fjöldi m³ af gasi sem er notað, og

v = fjöldi kílóvattstunda sem eru notaðar.

Prófun á koltvísýringi, CO₂

CO₂ er reiknað á grundvelli massajafnvægis mismunandi orkugjafa sem eru notaðir.

1.4. Brennisteinn, S, brennisteinsdíoxíð, SO₂

Skilgreining á losunbrennisteins, S, brennisteinsdíoxíðs, SO₂

Magn brennisteinslosunar við framleiðslu deigs sem og við framleiðslu á þurrkum/pappír skal talið með og verður sú tala að grundvallast á mælingum sem eru gerðar í verunum. Það sem leggst ofan á vegna rafmagnsframleiðslu utan versins er meðalatala SO₂ við framleiðslu þess rafmagns sem þörf er fyrir. Ef hreinsunartækni er notuð skal útreikningurinn byggjast á losuninni eins og hún mælist eftir hreinsun.

Útreikningur á brennisteini, S, brennisteinsdíoxíði, SO₂

Losun SO₂ á rætur að rekja til óendurnýjanlegra auðlinda og efna. Hluti óendurnýjanlegru orkunnar er rafmagn og þegar rafmagn er notað verður að taka með í reikninginn þá viðbót við SO₂-losunina sem skapast við framleiðslu (á rafmagn) utan við pappírsvæðið. Formúlan fyrir SO₂-losun, sem fram kemur hér að neðan, tekur einungis SO₂ sem tengist orku með í reikninginn.

Líta ber á færíbreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

$$SO_2 \text{ (kg S/tonnum af pappír)} = \frac{\text{kg S/tonnum af pappír (mældum)} + 1,25 \times 10^3 \times v \text{ (kWh/tonnum af pappír)}}{\text{tonnum af pappír}},$$

þar sem

v = fjöldi kílóvattstunda sem eru notaðar.

Prófun á brennisteini, S, brennisteinsdíoxíði, SO₂

SO₂ er annaðhvort reiknað á grundvelli massajafnvægis eða mælt frá reykháfum í samræmi við VDI 2462.

1.5. Lífræn efni í vatn, COD

Skilgreining á lífrænum efnum í vatn, COD

Færíbreytan COD er notuð til að lýsa mengun vatns með lífrænu efni.

Útreikningur á lífrænum efnum í vatn, COD

COD er ákvarðað í ósúðu sýni. Af þessu leiðir að lífrænn hluti svifagna er talinn með. Ólífræni hlutinn er að jafnaði talinn skaðlaus og kallar einungis fram staðbundin áhrif sem eru undir síutegundinni og viðtakanum komin. Færibreytan „heildarmagn svifagna“ verður því ekki tekin með. Ef hreinsunartækni er notuð skal útreikningurinn byggjast á losuninni eins og hún mælist eftir hreinsun.

Ef opinber skolphreinsunarstöð er notuð skal bæði taka tillit til notaðrar orku og losunar sem má rekja til hennar við útreikninga á massajafnvæginu. Notast skal við hlutfallslegt framlag í prósentum.

Líta ber á færibreytuna - eins og áður er komið fram - sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

Prófun á lífrænum efnum í vatn, COD

COD er mælt í ósúðum sýnum í samræmi við ISO 6060.

1.6. Klóruð lífræn efni, AOX

Skilgreining á klóruðum lífrænum efnum, AOX

Lítið er á AOX-færibreytuna sem magn ásoganlegra lífrænna halógena sem eru losuð frá verinu. Hér er um að ræða heildartölu sem gefur til kynna heildarmagn efna sem sogast á lífrænt efni (í aðferðinni um virk kolefni), í skolpi eru það til að mynda klóruð efni sem hafa tilhneigingu til að sogast í eðjuna í skolphreinsunarstöðinni. Klóruð lífræn efni eru ákvörðuð sem kg AOX/tonnum af þurrkum/pappír.

Útreikningur á klóruðum lífrænum efnum

Ef hreinsunartækni er notuð skal útreikningurinn byggjast á losuninni eins og hún mælist eftir hreinsun. Ef losunarefni úr megnuðu vatni eru send til opinberrar skolphreinsunarstöðvar verður útreikningurinn að miðast við eiginlega hreinsunarprósentu í viðkomandi veri.

Líta ber á færibreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

Prófun á klóruðum lífrænum efnum, AOX

AOX er mælt í samræmi við ISO 9562.

1.7. Úrgangur

Skilgreining á úrgangi (jákvæðum og neikvæðum)

Með úrgangi er átt við allan úrgang í föstu formi sem losna þarf við. Af þessu leiðir að eðja sem myndast við meðhöndlun skolps og aska sem myndast við brennslu telst hér með. Ef skolp er meðhöndlað í opinberri stöð verður að miða við losun frá henni í útreikningunum.

Útreikningur á úrgangi

Reikna verður út hlutfallslegt framlag þurrku-/pappírsframleiðslunnar og á grundvelli þeirrar niðurstöðu ber að reikna magn úrgangs.

Ef opinbera stöðin er brennslustöð skal einnig taka losun út í andrúmsloftið með í reikninginn. Hlutfallslegt magn úrgangs frá brennslustöðinni, svo sem aska, skal einnig talið með. Notkun endurunninna trefja telst „minnkun úrgangs“. Því skal draga það magn endurunninna trefja sem er notað til að framleiða eitt tonn af þurrkum/pappír frá því magni úrgangs sem

verður til við framleiðsluna.

Líta ber á færribreytuna sem hluta af massajafnvæginu við framleiðslu á þurrkum/pappír. Tímabilið sem massajafnvægið miðast við skal vera eitt ár.

Pappírsúrgangur

Notaður pappír er pappír sem hefur verið búinn til við undanfarandi framleiðsluferli og hefur verið notaður, eða ætla má að hafi verið notaður, í tilætluðum tilgangi.

Þegar pappír af þessari tegund er safnað saman án þess að hann sé flokkaður en er síðan flokkaður til að unnt sé að nota hann í deig getur hann kallast „endurvinnanlegur pappír“ á meðan pappír sem á að nota í orkuframleiðslu eða á að fleygja telst „pappírsúrgangur“.

2. Eftirlit og útreikningur

2.1. Val á rannsóknarstofu til greiningar

Greining á efnam og losun þeirra skal fara fram á rannsóknarstofum sem þar til bær aðili tilnefnir eða sem hafa fengið faggildingu í samræmi við kröfur EN 45001 eða samsvarandi staðals.

Að öðrum kosti má notast við stofnanir sem eru skráðar í samræmi við ISO 9001 eða 9002.

2.2. Útreikningur á losunargildum

Reikna ber álagspunkt fyrir hverja færribreytu samkvæmt viðeigandi liðum í þessum viðbæti og viðeigandi viðmiðunarskjali.

Ef pappírsmyllan flytur inn deig til framleiðslu á þurrkum/pappír verða birgjar deigsins að útvega framleiðanda þurrkanna/pappírsins viðeigandi skjöl með viðeigandi upplýsingum um losun og notkun aðfanga fyrir deigið. Birgjar deigs - jafnvel þeir sem hafa aðsetur utan Evrópubandalagsins - verða að setta sig við eftirlit þriðja aðila. Heildarniðurstaðan skal byggjast á reiknuðum færribreytum bæði fyrir pappírsmylluna og, ef við á, frá deigframleiðslunni. Heildarniðurstaðan sýnir - ef tafla I í viðaukanum er notuð - álagspunkta alls.

Þegar innflytjandi sækir um umhverfismerki verða bæði framleiðandinn og birgirinn að útvega innflytjandanum viðeigandi skjöl með viðeigandi upplýsingum um losun og notkun aðfanga fyrir deigið. Bera verður niðurstöðurnar saman við töflu I í viðaukanum og út frá því er hægt að segja til um álagspunkta hvað varðar hverja færribreytu.

Ef pappírsmyllan framleiðir mismunandi vörur skal reikna samanlagða losun frá myllunni með tilliti til hvernar færribreytu um sig eftir umfangi viðkomandi framleiðslu yfir sömu tímabil og um getur við útreikning á massajafnvægi fyrir hverja færribreytu um sig.

Ef framleiðslan eða hálfunna framleiðslan leiðir til losunar eða úrgangs og auðlindanotkunar í opinberum verum verður að taka losun frá þessum verum til greina við útreikninginn.

2.3. Tíðni prófana

Prófanir vegna sýnatöku og mælinga verða að fara nógu oft fram að tryggt sé að framleiðslan sé í samræmi við viðmiðanirnar sem eru gefnar upp í viðeigandi viðmiðunarskjölum.

2.4. Skógvarsla

Þegar umsækjandi leggur fram umsókn um vöru sem inniheldur deig framleitt úr nýjum trefjum verður hann að framvísa yfirlýsingu þess efnis að deigið sé fengið úr skógum með skógvörslu, samanber skilgreininguna sem er að finna í þessum viðbæti.